

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

III. A quibus morem hunc interpretandae Scripturae acceperit, exquiritur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

ORIGENIANORVM

174
 precipue usurpabat: *Habemus autem thesaum istum in vasis fictilibus: & hoc etiam ē Col. 2. A 16, 17.* Nemo ergo vos judicet in cibō aut in potu, aut in parte diei, aut nōomenia, aut Sabbatorum: *Quae sunt umbra futurorum, corpus autem Christi, aliisque multis, que libt. 4. De princip. cap. 2. & libr. 4. contr. Cels. recitantur.* Nonnulla quoque Iohannes, nonnulla etiam Christus Dominus ad allegoriam trahenda docuit: quibus exemplis fretus Origenes in allegorias poterat excurrere, si modum tenuisset. At Celsus eiūmodi interpretationes in calumniam trahebat, cum diceret multa in Scripturis haberi honestati morum parum consentanea, iisque allegoriarum prætextum à ludeis & Christianis consulo obtendi, cum omnem tamē allegoriam respuerent, ac mera essent fabula. Respondet Origenes in eam sententiam, quasdam historias historicum complecti sensum, quasdam dedita opera ad id esse scriptas, ut allegorice interpretentur: cui multis Scripturā locis fidem facit. B Tum quia adiecerat Celsus conscriptas in Libros facros allegorias turpes esse & absurdas, hoc in Philonis vel Aristobuli commentarios jaētūn suplicatur Origenes ab impuro Sophista, quamvis multa inde Graci Philosophi suos in usus excerpserint: Numeniu quoque Pythagoreum, πλάνα της συγγενέτων ἀνθρώπων τα μαύρια καὶ τὸ πεσεντόν, καὶ τὸ εἰδύνοντα τὴν οὐρανογένετον. Atque hæc Adamantio ad interpretandam allegorice Scripturam alluxisse facem reperio. Quo eum etiam perpulit præbita à Marcione occasio, pestifer Hæretico, quicunq; perpetuis velitationibus confundebatur: is enim cum allegorias à Scriptura expositionibus penitus excluderet, ejus oppugnandi studio contraria omnia securus est, allegorique confutu indulxit. *Quod & aduersus literæ sectatores factum ab eo conjecture licet ex ijs qua Homilia 14. in Levit. ipse conscripsit.*

C
 IV. Attamen accuratius scripta eius evolventi multa occurrent, in quibus suam literæ dignitatem servat, & de ea æqua ac recta scribit; historicum in aliquibus admittens sensum, allegoricum in pluribus, in multis utrumque. Quid usitatus illi ad populum peroranti, quam mysticæ expositioni interpretationem literæ veluti fundamentum substerrete? Homilia quidem priore in Genesim versum 27, & 28 primi capituli edisserens ab explanatione literæ auspiciatis ad allegoriam tranfit. Homilia sequenti verba facturus de fabrica arcæ Noitica, *Primo omnium, inquit, videamus quæ de ea secundum literam referuntur, & questiones proponentes quæ obīci à pluribus solent, etiam absolutiones eorum ex his quæ nobis sunt à majoribus tradita, requiramus; ut cum huicmodi fundamenta jecerimus, ab historia textu pessimum ascendere ad spiritali intelligentiæ mysticum & allegoricum sensum, & si quid in eis arcuum continetur, D aperire.* Homilia 7. in Genes. de Isaco & Iosmæ agens Apostolum narrat allegorice interpretandam eorum historiam censuisse; tum ait: *Quid ergo ē Isaac non est secundum carnem natus? non eum peperit Sara? non est circumcisus? hoc ipsum quod ludebat cum Iosmæ, non in carne ludebat? Hoc est enim quod mirabile est in Apostoli sensu, quod de quibus non potest dubitari quia secundum carnem gesta sunt, hac ille dicit esse allegorica: ut nos quid faciendum sit in ceteris non erimus, & in his maxime, in quibus nihil divina lege dignum historicæ videtur indicare narratio.* Homilia 14. in Levit. Cum Scripturas quis legit, & literam quidem sequitur, intellectum autem repudiabit spiritali, hic matrem quidem Israëlitam habet, id est literam; sensum vero, quia spiritali non sequitur, sed carnalem, ipsi est Ægyptius pater. & mox: *Nos vero qui ex utroque genere Israëlite sumus, & literam, & spiritum in Scripturis sanctis defendimus.* Totam vero in eius rei tractatione Homiliam contrivit, qua undecima est in Num. ubi de primitiari oblatione disputans: *Hanc ergo Legem, inquit, observari etiam secundum literam, sicut & alia nonnulla, necessarium puto.* Postea sic ait: *Sancti qui ita dicant, quia si aliquid Domino obserandum est secundum literam, cur non & cuncti serventur? Si vero ad spiritali intelligentiam, quæ Lex continet, referenda sunt, nihil omnino secundum literam, sed spiritaliter debent univerſa discerni.* Nos autem utriusque assertioni insolentiam temperantes, qualis regula in huicmodi Legi sermonibus observanda sit, ex auctoritate divinarum Scripturarum proferre tentabimus. Tum haberi dicit in Scriptura Leges, mandata, justificaciones, præcepta, testimonia, & judicia, à se invicem discreta & diversa, quæ neutiquam permiscenda & confundenda sint, licet hec omnia nonnumquam unico Legi nomine significantur: Legem ergo, juxta Apostolum, umbram habere futurorum bonorum; reliqua non item: *hac ergo singula, quæ nequaquam penitus secundum literam observanda dicit Apostolus, omnia sive apud Moysen sub Legi titulo designari:* quæ autem mandati nomine cententur, puta isthæc: Non occides, non adulterium facies, non furaberis, & reliqua hujusmodi, secundum literam esse observanda; nam *Quid opus est in his allegoriam querere, cum adficiat etiam litera?* inde sic concludit: *Ostendimus ergo est quædam quæ omnino non sunt servanda secundum literam Legi, & est quædam quæ allegoria penitus immutare non debet, sed omnimodo, ita ut Scriptura de ijs continent, observanda sunt.* Ostendit postmodum aliqua secundum literam servanda esse, & allegoricum tamē sensum complecti, velut illud: *Propter hoc relinquet homo patrem & matrem, & abherbit uxori sua, & erunt duo in carne una, quod juxta Apostolum & mysteria continent, & secundum literam observandum est.* In hoc etiam censu ea collatæ quæ de